

3. Право на справедливый суд в рамках Европейской конвенции о защите прав человека (статья 6). Interights. Руководство для юристов. London: Lancaster House, 2008. 105 с.

4. Шевчук С. Судовий захист прав людини: Практика Європейського суду з прав людини у контексті західної правової традиції. *Кримика*. URL: <https://m.krytyka.com/ua/reviews/sudovyy-zakhyst-prav-lyudyny-praktyka-ievropeyskoho-sudu-z-prav-lyudyny-u-konteksti>

Кротюк М.

*студентка факультету міжнародних відносин
Східноєвропейського національного університету
імені Лесі Українки*

*Науковий керівник: к.політ.н., доцент кафедри
міжнародних відносин і регіональних студій СНУ
Вознюк Є.В.*

РЕЗУЛЬТАТИ СХІДНОГО ПАРТНЕРСТВА ДЛЯ УКРАЇНИ

«Східне партнерство» – зовнішньополітична ініціатива Європейського Союзу, яка поширюється на 28 держав-членів ЄС та шість східноєвропейських сусідів ЄС – Азербайджан, Білорусь, Вірменію, Грузію, Молдову та Україну.

Східне партнерство ґрунтується на двосторонньому співробітництві Європейського Союзу з державами-партнерами на багатосторонній взаємодії.

Ініціативу започатковано 7 травня 2009 р. на Празькому установчому саміті за пропозицією Польщі та Швеції для поглиблення співпраці держав Східної Європи і Південного Кавказу з ЄС.

Основна мета – сприяння політичним та економічним реформам у країнах-партнерах через укладання Угоди про асоціацію, створення зони вільної торгівлі, лібералізацію візового режиму з ЄС, підтримку стабільності та безпеки, розвиток енергетичної галузі, захист навколишнього середовища.

Поглиблена співпраця з Європейським Союзом посилила серед українців відчуття себе європейцями. Якщо у травні 2013 р. вважали себе європейцями 34,3% українців, у жовтні 2017-го р. – 40%, то вже у серпні 2018-го р. – 44% громадян.

Безвізовий режим ЄС з Грузією та Молдовою набув чинності 28 березня 2017 р., а з Україною – 11 червня 2017-го р. Майже 3 мільйони українців із біометричними паспортами відвідали Євросоюз, не потребуючи візи.

Завдяки розвитку співпраці Європейського Союзу з країнами Східного партнерства посилилась поінформованість громадян цих країн про Євросоюз та його діяльність. Це, в свою чергу, сприяє зростанню довіри до Європейського Союзу.

Протягом вже більш як 10 років Східне партнерство приносить реальну користь людям в Україні та в інших країнах-сусідах на схід від ЄС. Впровадження Угоди про асоціацію між ЄС та Україною, включно із глибокою та всеосяжною зоною вільної торгівлі, наблизило Україну та Євросоюз одне до одного. Від початку застосування «Угоди про асоціацію» обсяг нашої торгівлі зріс на 49% [1].

Окрім того, Україна є одним із найбільших бенефіціарів програми «Erasmus+» у регіоні Східного партнерства: понад 9 тисяч українських і майже 4 тисячі європейських студентів і науково-педагогічних співробітників користуються можливостями академічного обміну.

Є і фінансова допомога: від 2014 р. Євросоюз і фінансові інституції залучили понад 15 мільярдів євро у формі грантів і кредитів задля підтримки процесу реформ в Україні.

Дмитро Кулеба (міністр закордонних справ України), вважає, що майбутнє Східного партнерства має бути амбітним і сприятиме інтеграції України до внутрішнього ринку Євросоюзу [2]. Про це він заявив на відео конференції у форматі «Групи друзів України в ЄС» за участі міністрів закордонних справ Євросоюзу.

Представники ЄС похвалили прогрес, досягнутий українською владою у здійсненні реформ та ухваленні ключових законодавчих рішень, зокрема щодо лібералізації ринку землі.

У своєму баченні майбутнього «Східного партнерства» Україна надалі виходитиме зі своїх європейських прагнень, країна налаштована на подальше далекоюсяжне поглиблення політичної асоціації та економічної інтеграції з ЄС, в тому числі поступове приєднання до внутрішнього ринку Європейського Союзу [3].

Україна підтримує підхід щодо подальшої розбудови «Східного партнерства» з урахуванням особливостей двосторонніх відносин ЄС з державами-партнерами, їхніх пріоритетів і потреб, а також прогресу на шляху реформ. Мова йде про перетворення, зокрема у сфері юстиції і боротьби з корупцією.

Список використаних джерел

1. Нове Східне партнерство: як Євросоюз змінить свою політику щодо сусідів [Електронний ресурс] – Режим доступу: <https://www.eurointegration.com.ua/articles/2020/03/25/7107938/>.

2. Східне партнерство має сприяти інтеграції України у ринок ЄС – Кулеба [Електронний ресурс] – Режим доступу: <https://www.ukrinform.ua/rubric-politics/3010191-shidne-partnerstvo-mae-spriati-integracii-ukraini-u-rinok-es-kuleba.html>.

3. У МЗС України відреагували на затвердження Радою ЄС висновків щодо «Східного партнерства» [Електронний ресурс] // Інформаційне агентство УНІАН – Режим доступу: <https://www.unian.ua/politics/shidne-partnerstvo-rada-yes-uhvalila-visnovki-shchodo-shidnogo-partnerstva-novini-ukrajina-10992185.html>.

Лучкін С.

студент II курсу юридичного факультету

Тернопільського національного

економічного університету

Науковий керівник: к.ю.н., доцент,

доцент кафедри міжнародного права

та міграційної політики ТНЕУ

Яремко О.М.

ВОЄННІ ЗЛОЧИНИ: ПРОБЛЕМА ІМПЛЕМЕНТАЦІЇ У НАЦІОНАЛЬНЕ ЗАКОНОДАВСТВО УКРАЇНИ

Окупація Автономної Республіки Крим, шостий рік війни на Донбасі, розстріли на Майдані, що спричинені агресією Російської Федерації – усе це свідчить про необхідність використання Україною ефективних міжнародно-правових інструментів задля притягнення Росії до відповідальності. На жаль, слід констатувати, що на сьогодні Російська Федерація, яка вчинила значну кількість злочинів проти людяності, а також воєнних злочинів, уникає відповідальності, а, отже, і покарань, лише через те, що законодавство України про кримінальну відповідальність не відповідає положенням міжнародного кримінального та гуманітарного права, що містять міжнародні стандарти у сфері відповідальності за воєнні злочини. Тому відповідальність за воєнні злочини – це одна із архіважливих проблем сучасної України.

В українському суспільстві відсутнє правосуддя за міжнародні злочини. Дії із окупації Російською Федерацією Автономної Республіки Крим, а також окупації частково і Донецької та Луганської областей, повинні кваліфікуватися як міжнародний збройний конфлікт, адже, в нормах міжнародного гуманітарного права такі дії визначаються як міжнародні злочини (насамперед, воєнні злочини).